

บทที่ 2

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ. 2506-2508 กรมสามัญศึกษาโดยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติทำการค้นคว้าเรื่องเด็ก ได้วิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นว่านักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรในชั้นต่าง ๆ แล้วมีทักษะความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในวิชา ตามที่หลักสูตรกำหนดความมุ่งหมายไว้หรือไม่ มีส่วนใดต้องแก้ไขในความบกพร่องของหลักสูตรรายวิชา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารศึกษา นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้เลือกกลุ่มมาจาก 12 ภาค ภาคละ 12 โรงเรียน ผลของการวิจัยพบว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูส่วนมากเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรยังไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เหมาะสม ยกเว้นวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปะศึกษา อัตราเวลาเรียนยังไม่พอ ครูสอนได้ไม่ครบตามหลักสูตร ในเรื่องประมวลการสอน มีความชัดเจนดีพอควร แต่ยังไม่ค่อยเหมาะสมกับท้องถิ่นนัก ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรยังไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ เหมาะสมดีแล้ว ยกเว้นวิชาศิลปะ ซึ่งไม่ควรกำหนดให้เรียนในหลักสูตร อัตราเวลาเรียนไม่เพียงพอ ทำให้ครูสอนได้ไม่ครบเนื้อหาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ควรเพิ่มเวลาเรียนในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย สำหรับประมวลการสอน ครูเห็นว่าประมวลการสอนที่ใช้ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น¹

¹ กรมสามัญศึกษา, "การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นโดยความร่วมมือระหว่างสถาบันระหว่างชาติ สำหรับค้นคว้าเรื่องเด็ก 2506-2508" (พระนคร : กรมสามัญศึกษา, 2509)

ปี พ.ศ. 2508 รัตนา วัฒนกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.ชั้นสูง ในสถาบันฝึกหัดครูเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี 4 แห่ง จำนวนนักเรียนหญิง 500 คน และนักเรียนชาย 321 คน ผลการวิจัยพบว่า สนาม อุปกรณ์ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว โรงเรียนพลศึกษายังไม่เพียงพอ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดได้แก่ ว่ายน้ำ แบดมินตัน วิ่งกระโดดค้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ ภายบริหาร รำไทย ตามลำดับ สำหรับกิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดหรือไม่สนใจเลย ได้แก่ แขน่บอล ซอฟบอล ซึ่บิลบอร์ด ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า พลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนเลย ในด้านการสอนนักเรียนเห็นว่าควรจะพิจารณาถึงทักษะ ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทัศนคติ การเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การตรงต่อเวลา และเวลาเรียนสม่ำเสมอ¹

พ.ศ. 2510 สุนันมาลย์ สุเทพนภักดิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง พบว่าสถานที่เรียนวิชาพลศึกษา อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น แบดมินตัน ไม้เทนนิส การสอนว่ายน้ำมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อผู้สอนเห็นว่า ผู้สอนเคร่งตอร์ระเบียบวินัยมาก เกี่ยวกับการวัดผล ควรจะมีการทดสอบทุกครั้งเมื่อจบบทเรียน ไม่ควรสอบข้อเขียนเวลาที่สอนไม่จบหลักสูตร ปัญหาที่อาจารย์ผู้สอนพบคือ นักศึกษามีความรู้ไม่เท่ากัน สถานที่ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน²

¹รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508)

²สุนันมาลย์ สุเทพนภักดิ์, "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510)

ปี พ.ศ.2513 เสมียน พิเชษฐกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและบริหารคณาเขตศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามกับอาจารย์เขตศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู 26 แห่ง จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนของอาจารย์เขตศึกษาต่อจำนวนนักเรียนฝึกหัดครูระดับ ป.กศ.ยังต่ำกว่าอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ อาจารย์เขตศึกษาส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี อุปสรรคการสอนรวมทั้งสถานที่ในการสอนยังมีจำนวนไม่พอเพียงแก่จำนวนนักเรียน¹

ปี พ.ศ.2515 สุภภรณ์ สุขดาวร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาเลานาวัยในสถาบันฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถามกับอาจารย์ที่สอนวิชาเลานาวัยในสถาบันฝึกหัดครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์เลานาวัยยังมีจำนวนไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา แต่ความมุ่งหมายเฉพาะของแต่ละวิชาเหมาะสมดีแล้ว
3. เนื้อหาของแต่ละวิชาในหลักสูตรยังไม่ได้สัดส่วนกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต
4. หนังสือและวารสารสำหรับใ้ภักศึกษาค้นคว้ามีไม่เพียงพอ
5. สถาบันฝึกหัดครูทุกแห่งมีสถานที่กลางแจ้งสำหรับสอนกิจกรรมเขตศึกษาแล้ว แต่ยังขาดสถานที่สำหรับการสอนกิจกรรมเขตศึกษาในร่ม
6. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและอาบน้ำของนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูยังไม่มี
7. อุปสรรคการสอนไม่เพียงพอ
8. การอบรมอาจารย์ประจำการและการนิเทศการสอน ยังไม่มีการจัดให้แก่อาจารย์เลานาวัยในสถาบันฝึกหัดครู

¹ เสมียน พิเชษฐกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและบริการคณาเขตศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาเขตศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513)

9. อาจารย์พลานามัยมีงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมาก
10. การจัดและประเมินผลวิชาพลานามัย ส่วนใหญ่มีการทดสอบทางด้านทฤษฎีและทางด้านปฏิบัติ เกิดผลในการวัดผลและให้คะแนนถูกต้องตามหลักการแล้ว แต่ส่วนประกอบในการให้คะแนนบางข้อยังไม่เหมาะสม¹

ในปี พ.ศ. 2521 ผาณิต บิลมาศ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามอาจารย์ใหญ่หรือครูใหญ่ และหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ รวมทั้งแบบค 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการสอน ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ความมุ่งหมายของหลักสูตรทางการพลศึกษา และรู้จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ
2. ด้านสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิต ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้มีความคล่องแคล่ว ว่องไว และมีสมรรถภาพทางกายดี
3. ด้านวิชาการ ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้มีความรู้เรื่องอันตรายที่จะเกิดจากการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษา และเอาใจใส่ป้องกันโรคติดต่อ
4. ด้านบุคลิกภาพ ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้ที่มีการควบคุมอารมณ์ และอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
5. ด้านคุณธรรม ความประพฤติ และการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานและซื่อสัตย์สุจริต
6. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพลศึกษาคควรเป็นผู้ปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ดี และให้ความร่วมมือในกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียน

¹สุภาพรย์ สุขดาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลานามัยในสถาบันฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515)

7. ด้านการอบรม การปกครอง การเป็นผู้นำ ครูพลศึกษาควรเป็นตัวอย่างที่ดีและรักษาความลับของนักเรียน

8. ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรู้จักรักษาความลับของทางราชการ

9. ด้านความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นตัวของตัวเอง ครูพลศึกษาควรเป็นผู้ที่สามารถสอนและเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาได้หลายอย่าง และมีลักษณะท่าทางของนักกีฬา¹

พ.ศ.2522 กาญจนา คงเจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา พุทธศักราช 2520" โดยสร้างแบบสอบถาม แบบใช้ตรวคำตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่าและปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร 48 คน อาจารย์จำนวน 357 คน ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดีแล้ว วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรได้มาก สำหรับในด้านเนื้อหาวิชาทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีหมวดวิชาที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง คือ หมวดวิชาโท (นันทนาการ) ภาคปฏิบัติเลือกเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดวิชากอล์ฟ ชีมา โบลลิง ออกไป เพราะเป็นวิชาที่ไม่ประโยชน์แก่นักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน โสตร์ทัศนูปกรณ์ ตำราประกอบการเรียนการสอนและการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้มาตรฐาน²

¹ ตานิต บิลมาศ, "คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนา สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521)

² กาญจนา คงเจริญ, "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา พุทธศักราช 2520" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522)

พ.ศ.2523 ชาญชัย เรื่องขจร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ที่มีต่อสมรรถภาพการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารจำนวน 180 คน อาจารย์วิชาการทั่วไป จำนวน 288 คน และอาจารย์พลศึกษาจำนวน 72 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสมรรถภาพการปฏิบัติงานมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ สมรรถภาพการปฏิบัติงาน ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ด้านการสอนและการประเมินผล การจัดการแข่งขันกีฬา การปฏิบัติหน้าที่ในวันภาควิชาพลศึกษา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และการปฏิบัติหน้าที่พิเศษ
2. อาจารย์วิชาการทั่วไปมีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสมรรถภาพการปฏิบัติงานมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ สมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการสอนและการประเมินผล การปฏิบัติหน้าที่ในวันภาควิชาพลศึกษา การจัดการแข่งขันกีฬา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และการปฏิบัติหน้าที่พิเศษ
3. อาจารย์พลศึกษาที่มีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษามีสมรรถภาพการปฏิบัติงานมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ สมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านพัฒนาบุคลิกภาพ ด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ การจัดการแข่งขันกีฬา การปฏิบัติหน้าที่ในวันภาควิชาพลศึกษา การจัดสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกและการปฏิบัติหน้าที่พิเศษ
4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชปไฟ ของความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์วิชาการทั่วไป และอาจารย์พลศึกษา ผลปรากฏว่า
 - 4.1 ผู้บริหารกับอาจารย์วิชาการทั่วไป มีความคิดเห็นต่อสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
 - 4.2 ผู้บริหารกับอาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นต่อสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านพัฒนาบุคลิกภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4.3 อาจารย์วิชาการทั่วไปกับอาจารย์พลศึกษา มีความคิดเห็นต่อสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา ด้านการสอนและการประเมินผล การจัดการแข่งขันกีฬา ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านการสร้างมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนสมรรถภาพการปฏิบัติงานด้านการจัดสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และการปฏิบัติหน้าที่พิเศษ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01¹

ปี พ.ศ. 2524 สมบูรณ์ ลิขิตยักรวรา ได้นำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสมรรถภาพครูพลศึกษา" ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการศึกษาจำนวน 100 คน ครูพลศึกษาจำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความรู้ ครูพลศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าพลศึกษาไม่ใช่เป็นการเล่นกีฬา แต่เพียงอย่างเดียว มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็กดี

ด้านเทคนิควิธีสอนและการใช้อุปกรณ์ ครูพลศึกษาจะต้องจัดการสอนเป็นไปในลักษณะที่ให้นักเรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมมากที่สุด รู้จักใช้แรงจูงใจในการสอน

ด้านคุณลักษณะและเจตคติ ครูพลศึกษาจะต้องมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน

ด้านสุขภาพ ครูพลศึกษาจะต้องมีความสมบูรณ์ทางร่างกายและหน้าที่ของร่างกาย ตระหนักในความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่มีต่อสุขภาพทางกายและจิต

ด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพลศึกษาจะต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนครูและนักเรียนทุกคน

¹ ชาญชัย เรืองขจร, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อสมรรถภาพการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2523)

ด้านบุคลิกภาพ ครูพลศึกษาจะต้องมีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว รู้จักเอาใจใส่รักษาความสะอาดของร่างกายอยู่เสมอ

ด้านการปกครอง ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถปฏิบัติตามการปกครองแบบประชาธิปไตย สามารถกระตุ้นนักเรียนให้ทำการยอมรับและปฏิบัติตามกฎระเบียบที่วางไว้ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นได้ทันเวลาที่

ด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถสอนและเล่นกีฬาได้หลายอย่าง สามารถเป็นกรรมการตัดสินกีฬาโดยทั่วไปได้

ด้านการวัดและประเมินผล ครูพลศึกษาจะต้องเข้าใจหลักและวิธีการประเมินผลทางพลศึกษาอย่างดี สามารถวัดผลได้ด้วยการสังเกต สามารถประเมินผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ด้านการให้บริการ ครูพลศึกษาจะต้องมีความสามารถในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน สามารถแนะนำแหล่งวิชาการต่าง ๆ ให้เด็กได้

ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา ในด้านความรู้ เทคนิควิธีการสอนและการใช้อุปกรณ์ คุณลักษณะและเจตคติ สุขภาพ มนุษยสัมพันธ์ การปกครอง การกีฬาและความสามารถทางกีฬา และการให้บริการ บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การจัดลำดับที่ขององค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถภาพ ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูพลศึกษาพบว่า

- ลำดับที่ 1 มีความสมบูรณ์ทางร่างกายและหน้าที่ของร่างกาย
- ลำดับที่ 2 มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน
- ลำดับที่ 3 ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนและชุมชน¹

¹ สมบูรณ์ ลิขิตขึงวรา, "ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาและครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสมรรถภาพครูพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษา ภาควิชาพลศึกษา นวัตกรรมวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524)

ปี พ.ศ. 2524 อนันต์ เอี้ยวเจริญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา" โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูและครูพลศึกษารวมทั้งสิ้น 315 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและคนอื่น ๆ มีความเห็นว่าครูพลศึกษาควรจะมีสมรรถภาพในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับมาก คือ สมรรถภาพในด้านความเข้าใจ การใช้หลักสูตรการสอน การบริหารด้านวิชาการ ด้านการปกครองชั้นเรียน การแนะแนว ด้านการวินิจฉัยสัมพันธภาพ ด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ด้านการประเมินผล และด้านพฤติกรรมทั่วไป สำหรับครูพลศึกษานอกจากจะมีความคิดเห็นเช่นเดียวกับผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังมีความเห็นว่า ครูพลศึกษาควรมีสมรรถภาพในด้านต่อไปนี้ในระดับมากที่สุดคือ ครูพลศึกษาจะต้องเห็นว่าการสอนพลศึกษาเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ครูพลศึกษาจะต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ต้องซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่และอาชีพของตนเอง ครูพลศึกษาจะต้องเห็นว่าการสอนและการช่วยเหลือแก่นักเรียนในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ต้องมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพของตน ยินดีให้ความช่วยเหลือโรงเรียน สามใจและปรับปรุงวิชาชีพของตนเอง มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง มีความยุติธรรมตรงต่อเวลาและมีเหตุผล มีความรับผิดชอบในการสอน

จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา ปรากฏผลว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูอื่น ๆ และครูพลศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา ในด้านความเข้าใจและการใช้หลักสูตรการสอนและการบริหาร ด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ ด้านการประเมินผล และด้านพฤติกรรมทั่วไป ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01¹

¹อนันต์ เอี้ยวเจริญ, "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524)

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ปี ค.ศ. 1961 ลูเธอร์ คลาเรนซ์ สวิช (Luther Clarence Schwich) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาพลานามัย" โดยได้ข้อมูลมาจากสามฝ่ายด้วยกันคือ ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อเขียนต่าง ๆ จากตัวผู้เรียน และจากอาจารย์ของวิทยาลัยครูคอนคอร์ดเก็ย ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครูตามที่ให้ศึกษาวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับนั้น เป็นเรื่องช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นกว่าเดิม แต่มิได้ช่วยให้ผู้เรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้¹

ค.ศ. 1962 รีค เอ็ม. เชฟเฟอร์ (Reed M. Scheafer) ได้วิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมฝึกหัดครูของวิทยาลัยฮาร์สตัน" เพื่อปรับปรุงหลักสูตรของวิทยาลัยให้ดีขึ้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษา ในปี ค.ศ. 1951-1959 จำนวน 229 คน ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 96 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สำเร็จการศึกษาร้อยละ 84 มีความพอใจในตำแหน่งหน้าที่การงานที่ตนปฏิบัติอยู่ ผู้บังคับบัญชาร้อยละ 93 มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา
2. การบริการต่าง ๆ ทางด้านให้คำปรึกษาหารือ ห้องปฏิบัติการสำหรับอ่าน บริการด้านสุขภาพอนามัยที่อยู่อาศัย การพักผ่อนหย่อนใจ การปฐมนิเทศ และใส่ทัศนวิสัยอุปกรณ์ในวิทยาลัยยังไม่เพียงพอ
3. ผู้สำเร็จการศึกษามีความพอใจในความรู้พื้นฐานของตน และเห็นว่าการเตรียมตัวทางวิชาเอกเพียงพอแล้ว ต้องการให้มีรายวิชาพิเศษเพิ่มเติมอีกในแต่ละสาขา

¹Luther Clarence Schwich, "An Evaluation of a Teacher Education Program in Health and Physical Education." Dissertation Abstracts International 22(July, 1961):145-146.

4. ทางด้านการฝึกสอนควรวินิจฉัย อาจารย์นิเทศ และอาจารย์ที่เลี้ยงมีความใกล้ชิดกันกว่าที่เป็นอยู่ ควรวินิจฉัยการนิเทศการฝึกสอนมากขึ้น เวลาที่ใช้ในการฝึกสอนควรรุ่งภาคเรียนเป็นอย่างน้อย และควรวินิจฉัย

5. การฝึกหัดการใช้อุปกรณ์การสอนยังไม่เพียงพอ¹

ค.ศ.1963 เฟรด เจ. เทเลอร์ (Fred J. Tayler) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินหลักสูตรปริญญาโททางการศึกษาในวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐโอคลาโฮมา" โดยการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 125 คน และครูใหญ่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านี้ทำการสอนจำนวน 75 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความรู้ทางวิชาเฉพาะ ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการเรียนเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และให้เพิ่มการเรียนการสอนวิชาเฉพาะเหล่านี้ด้วย
2. ความรู้ทางวิชาการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในบางส่วนซึ่งมีเนื้อหาวิชาซ้ำกับวิชาอื่นออกไป
3. ความรู้ทางวิชาสามัญทั่วไป ควรวินิจฉัยโอกาสเลือกเรียนรายวิชาตามความสนใจของผู้สำเร็จการศึกษา
4. การบริการแนะแนว และการให้คำปรึกษาหรือเป็นที่พอใจของผู้สำเร็จการศึกษา
5. การบริการทางด้านห้องสมุดและการเตรียมตัวเพื่อทำวิจัย ผู้สำเร็จการศึกษารู้สึกพอใจเช่นกัน ทางด้านครูใหญ่ได้ให้ความเห็นเหมือนผู้สำเร็จการศึกษา²

¹ Reed M. Scheafer, "An Evaluation of the Teacher Program at Parson College." Dissertation Abstracts International 22(March, 1962): 3106.

² Fred J. Tayler, "An Appraisal of Selected Aspects of Teaching Degree Program at a Teacher-Education Institution." Dissertation Abstracts International 23(August, 1963): 3806.

ค.ศ.1967 โจอัน เอลเลนอร์ เปปพาร์ด (Joanne Elenor Peppard) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินหลักสูตรครูประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์" .เพื่อติดตามผลว่าการผลิตครูประถมของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนต่าง ๆ หรือไม่ ซึ่งในการรวบรวม เปปพาร์ด ได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์จากครูประถมที่จบจากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ และผู้บริหารที่ทำหน้าที่ในเขตการศึกษาของครูเหล่านั้นด้วย ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมเป็นไปตามความต้องการของครูเหล่านั้นที่จะไปสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ¹

ค.ศ.1972 วิลมา สปีค เฮิน (Willma Speek Hein) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการจัดโปรแกรมพลานามัยระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนในหมู่เกาะต่าง ๆ ของมลรัฐฮาวาย" โดยให้แบบสอบถามตามผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี²

¹Joanne Elenor Peppard, "An Evaluation of Elementary Education Curriculum at Illinois State University." Dissertation Abstracts International 28(April, 1967): 520.

²Willma Speek Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii." Dissertation Abstracts International 33(November, 1972): 2149.

ค.ศ. 1977 เอมา ลี เชลเก (**Ema Lea Schelke**) ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทของครูในการมีส่วนร่วมวางแผนหลักสูตรที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในการวางแผนหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้" โดยใช้แบบสอบถามกับครูจำนวน 137 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกกำหนดให้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรมาก อีกกลุ่มหนึ่งกำหนดให้มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรน้อย และสอบถามผู้บริหารในโรงเรียนจำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของครู 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรมีเจตคติที่ดีต่อการวางแผนหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มากกว่าครูที่มีส่วนร่วมน้อย¹

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Ema Lea Schelke, Roles of Teachers in the Curriculum Design Process With Particular Attention to Their Role During the Initial Development of Middle School Curriculum," Dissertation Abstracts International 24(May, 1977): 6936-6937.